

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑๘/๒๕๕๑
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๑/๒๕๕๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายชวณัฐ หรือสุขุม โฉมจังหวัด ที่ ๑	
	นายอริยะ สุวรรณรัตน์ ที่ ๒	
	นายพรชัย ดิสกุล ที่ ๓	
	นายศุภโชค หรือวิชัย ฉ่างทองคำ ที่ ๔	
	นายเกรียงศักดิ์ ตันตะตะนัย ที่ ๕	
	นายณรงค์ ยอดศิริจินดา ที่ ๖	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

โจทก์ฟ้องว่า ระหว่างวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ เวลากลางวันต่อเนื่องกัน นายวัฒนา อัสวเหม จำเลยในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๒/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ อม. ๒/๒๕๕๑ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี บังคับซื้อที่ดินจากรายกรผู้มีชื่อจำนวนหลายรายที่ครอบครองที่ดินตำบลบางเหี้ย (คลองด่าน) อำเภอบางเหี้ย (บางบ่อ)

จังหวัดสมุทรปราการ จำนวนหลายแปลง เนื้อที่ ๑,๕๐๐ ไร่ ซึ่งเป็นที่ดินของรัฐที่ประกาศหวงห้าม ให้เป็นที่ทะเลาะมุลฝอยและเป็นที่ดินสาธารณะในนามของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งมี บริษัท นอร์ทเทิร์น รีซอส จำกัด ถือหุ้น โดยนายวัฒนาถือหุ้นในบริษัท นอร์ทเทิร์น รีซอส จำกัด แล้วนายวัฒนาคำเนินการขออนุญาตออกโฉนดที่ดินดังกล่าว เป็นที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๑๕๐ เนื้อที่ ๓๘๐ ไร่ ๓ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๑๓๘๑๗ เนื้อที่ ๔๘๘ ไร่ ๓ งาน ๑๓ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๑๕๐๒๔ เนื้อที่ ๓๔๓ ไร่ ๓ งาน ๒๕ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๑๕๕๒๘ เนื้อที่ ๑๔๘ ไร่ ๕๔ ตารางวา และโฉนดเลขที่ ๑๕๕๖๕ เนื้อที่ ๓๗๗ ไร่ ๓ งาน ๗๖ ตารางวา ซึ่งที่ดินทั้งห้าแปลงดังกล่าวตั้งอยู่ที่ตำบลคลองค่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยนายวัฒนาใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ข่มขืนใจ หรือจูงใจ และเป็นผู้ใช้ด้วยการก่อ บังคับ ชูเชิญ จ้างวาน บุกส่งเสริม หรือกระทำโดยวิธีใด ให้จำเลยทั้งหก นายสมมาตร คลมินทร์ จำเลยในคดีหมายเลขคำที่ อม. ๑๕/๒๕๕๑ และนายคมชิต วิชญาเดชา จำเลยในคดีหมายเลขคำที่ อม. ๒๐/๒๕๕๑ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกใช้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกหลายคนซึ่งไม่ได้ฟ้องเนื่องจากคดีขาดอายุความให้กระทำความผิด หลังจากนั้น จำเลยทั้งหก กับนายสมมาตร และนายคมชิต ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต กล่าวคือ

ระหว่างวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๓ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำแหน่งนายช่างรังวัด ๔ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี มีหน้าที่รับผิดชอบและปฏิบัติงานด้านการรังวัดตามคำขอทุกประเภท ออกไปรังวัดทำแผนที่ พิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ ใต้สวนกรรมสิทธิ์เพื่อออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ตรวจสอบ และลงที่หมายรูปแผนที่ในระวางแล้วรายงานเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้การออกโฉนดที่ดิน เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ ได้รับมอบหมายให้ไปทำการรังวัดทำแผนที่ และใต้สวนกรรมสิทธิ์ในการออกโฉนดที่ดินทั้งห้าแปลงดังกล่าวให้แก่นายวัฒนากับพวกและบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งเป็นการออกเฉพาะราย ได้จัดทำและรับรองเท็จในเอกสารเรื่องราว เกี่ยวกับการรังวัดทำแผนที่ใต้สวนกรรมสิทธิ์ ทั้งที่ความจริงเอกสารที่นำมาอ้างประกอบคำขอและ สภาพที่ดินเป็นที่ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันและบางส่วนไม่อาจออกโฉนดที่ดินได้ โดยไม่ได้เสนอให้ กันเขตแนวคลองสาธารณะและถนนสาธารณะ เป็นเหตุให้มีการออกโฉนดที่ดิน เมื่อวันที่ ๒๑

เมษายน ๒๕๓๕ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๕ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ และวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ ตามลำดับ โดยเจตนาแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่นายวัฒนา กับพวก เพราะจำเลยที่ ๓ ทราบดีเนื่องจากเป็นผู้ดำเนินการแทนนายวัฒนาในการซื้อกล้องสำรวจและประมวลผลซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรังวัดที่ดินเพื่อใช้ในการรังวัดที่ดินให้รวดเร็ว อันเป็นการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย และประชาชน

ระหว่างวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๓ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๕ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำแหน่งปลัดอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ มีหน้าที่ไปร่วมในการรังวัด ระวางชี้และรับรองแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ กับตรวจพิจารณาและรับรองสภาพที่ดินที่ขออนุญาตออกโฉนดที่ดินให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและจำเลยที่ ๖ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำแหน่งกำนันตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ มีหน้าที่ไปร่วมในการรังวัด ระวางชี้และรับรองแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ กับตรวจพิจารณาว่าที่ดินที่ขออนุญาตออกโฉนดที่ดินเป็นที่หลวงหวงห้าม หรือที่สาธารณประโยชน์หรือไม่กับตรวจพิจารณาและรับรองสภาพที่ดินที่ขออนุญาตออกโฉนดที่ดินให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายร่วมกันละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้ดำเนินการตรวจสอบสภาพพื้นที่จริงไม่ระวางชี้แนวเขตให้เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายกำหนด รับรองเท็จเกี่ยวกับแนวเขตสภาพที่ดินว่าไม่ทับคลองสาธารณะและถนนสาธารณประโยชน์ ที่ดินที่นำรังวัดตรงตามหลักฐานที่ดินที่นำมาอ้างออกสภาพที่ดินอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะออกโฉนดที่ดินได้ ทั้งที่ความจริงเป็นที่ดินที่ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันและไม่อาจออกโฉนดที่ดินได้ เป็นการรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ ทั้งไม่ได้โต้แย้งคัดค้านการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ เป็นเหตุให้มีการออกโฉนดที่ดินทั้งห้าแปลงให้แก่นายวัฒนาและบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งเป็นการออกเฉพาะราย เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๕ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ และวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ ตามลำดับ ซึ่งเป็นการออกโดยมิชอบด้วยกฎหมายและเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่นายวัฒนา กับพวก เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย และประชาชน

ระหว่างวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๓ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำแหน่งนายช่างรังวัด ๕ ทำหน้าที่หัวหน้างานรังวัด

สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี มีหน้าที่ตรวจสอบพิจารณาเรื่องราวการรังวัดทุกประเภท ว่าถูกต้องตามหลักวิชาการแผนที่ ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ กลั่นกรองงานด้านการรังวัด และรังวัดทำแผนที่ ใต้สวนกรรมสิทธิ์เพื่อออกโฉนดที่ดิน เสนอความเห็นต่อเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อให้มีการออกโฉนดที่ดินให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ ได้ตรวจสอบพิจารณา รับรองการรังวัดทำแผนที่และใต้สวนกรรมสิทธิ์เพื่อออกโฉนดที่ดินทั้งห้าแปลงที่จำเลยที่ ๓ ที่ ๕ และที่ ๖ ดำเนินการมา ว่าสามารถดำเนินการให้ผู้ขอได้ ทั้งที่ความจริงเป็นที่ดินที่ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน และไม่อาจออกโฉนดที่ดินได้โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ เป็นเหตุให้มีการออกโฉนดที่ดินทั้งห้าแปลงดังกล่าวโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่นายวัฒนากับพวก และบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๕ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ และวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ ตามลำดับ ซึ่งเป็นการออกเฉพาะราย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย และประชาชน

ระหว่างวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำแหน่งนายช่างรังวัด ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี มีหน้าที่ตรวจสอบพิจารณาเรื่องราวการรังวัดทุกประเภท ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการแผนที่ ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ กลั่นกรองงานด้านการรังวัด และรังวัดทำแผนที่ ใต้สวนกรรมสิทธิ์เพื่อออกโฉนดที่ดินแล้วเสนอความเห็นต่อเจ้าพนักงานที่ดิน เพื่อให้มีการออกโฉนดที่ดินให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ ได้พิจารณา ตรวจสอบเรื่องราวและรายงานการรังวัด ตลอดจนความเห็นของจำเลยที่ ๓ ผู้ได้บังคับบัญชาแล้วเสนอความเห็นต่อนายสมมาตรเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ในการดำเนินการออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘, ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ว่าที่ดิน อยู่ในเกณฑ์ที่จะออกโฉนดที่ดินให้ได้และช่างดำเนินการมาถูกต้อง ทั้งที่ความจริงจำเลยที่ ๑ รู้อยู่แล้ว ตามเอกสารเรื่องราวการออกโฉนดที่ดินว่าเป็นที่ดินที่ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน ไม่อาจออกโฉนดที่ดิน โดยวิธีดังกล่าวได้และการดำเนินการ ไม่ถูกต้องตามระเบียบและขั้นตอนของกฎหมายแล้วเสนอความเห็น ให้ดำเนินการให้ผู้ขอเป็นเหตุให้มีการออกโฉนดที่ดินจำนวนสามแปลงดังกล่าวโดยมิชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่นายวัฒนากับพวก และบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด

เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ และวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ ตามลำดับ ซึ่งเป็นการออกเฉพาะราย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กรรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย และประชาชน

ระหว่างวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๔ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำแหน่งนักวิชาการที่ดิน ๕ ทำหน้าที่หัวหน้างานหนังสือสำคัญ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี มีหน้าที่ในการพิจารณาตรวจสอบเรื่องราว การดำเนินการออกโฉนดที่ดิน พร้อมเสนอความเห็นต่อเจ้าพนักงานที่ดิน ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ควบคุม กำกับ ดูแล การดำเนินการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินของเจ้าหน้าที่งานหนังสือสำคัญ เพื่อให้มีการออกโฉนดที่ดินให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ และนายคมชิต เจ้าพนักงานตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๖ ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายทะเบียน สำนักงานที่ดินจังหวัด สมุทรปราการ สาขาบางพลี มีหน้าที่ในการพิจารณาตรวจสอบเรื่องราวการดำเนินการออกโฉนดที่ดิน พร้อมเสนอความเห็นต่อเจ้าพนักงานที่ดิน ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ควบคุม กำกับ ดูแล การดำเนินการออก หนังสือแสดงสิทธิในที่ดินของเจ้าหน้าที่และหัวหน้างานหนังสือสำคัญ เพื่อให้การดำเนินการออกโฉนดที่ดิน เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนทางราชการ ได้ร่วมกันพิจารณาตรวจสอบเรื่องราว การรังวัดได้สวนกรรมสิทธิในการออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘, ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่นายวัฒนา กับพวกและบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งเป็นการออกเฉพาะราย แล้วมีความเห็นว่าที่ดินที่ขออออกโฉนดดังกล่าวไม่เป็นที่หลวงหวงห้าม ที่สาธารณประโยชน์ ไม่ทับที่ดินของผู้อื่น อยู่ในเกณฑ์ที่จะออกโฉนดที่ดินให้ได้ และเจ้าหน้าที่ ดำเนินการมาถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย ทั้งที่ความจริงจำเลยที่ ๔ และนายคมชิตรู้อยู่แล้ว ตามเอกสารเรื่องราวการดำเนินการว่าเป็นที่ดินที่ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน เพราะตามหลักฐาน ส.ก. ๑ และ น.ส. ๓ ที่นำมาอ้างในการออกโฉนดที่ดินระบุข้างเคียงจดคลองสาธารณะ เป็นที่ดินที่ไม่สามารถ ออกโฉนดที่ดินโดยวิธีดังกล่าวได้เป็นเหตุให้มีการออกโฉนดที่ดิน เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ และวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ ตามลำดับ ซึ่งเป็นการออก โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่นายวัฒนา กับพวก เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กรรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย และประชาชน

การกระทำของจำเลยทั้งหก กับนายสมมาตรและนายคมชิตมิชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย เป็นเหตุให้มีการออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๕ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ ตามลำดับ เพราะนอกจากจะออกโฉนดที่ดินทับที่สงวนหวงห้าม “ที่ทะเลยมูลฝอย” แล้ว โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ออกทับคลองสาธารณะประโยชน์ คือ คลองไม้จ้าง และคลองตรง โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ออกทับถนนสาธารณะ และออกทับคลองสาธารณะประโยชน์ คือ คลองตาแซหรือตาแซ คลองห้าง และคลองนางหงษ์ (สายเดิม) และออกโดยอาศัยหลักฐาน แสดงการครอบครองการรับรองทำประโยชน์สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาอ้างออก โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ออกทับคลองสาธารณะประโยชน์ คือ คลองทะเล และออกโดยนำหลักฐานแสดงการครอบครอง การรับรองทำประโยชน์สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาออกสลับแปลง โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ ออกทับ ถนนสาธารณะและออกโดยการนำหลักฐานแสดงการครอบครองการรับรองทำประโยชน์สำหรับที่ดินแปลงอื่น มาอ้างออกนำหลักฐานที่ดินเดิมที่ออกเอกสารสิทธิไปแล้วมาออกซ้ำอีก และออกโดยเอาที่ดินที่ไม่มีหลักฐาน แสดงการครอบครองทำประโยชน์เดิมรวมเข้าไปด้วย โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ออกทับถนนสาธารณะ อันเป็นการร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ให้แก่นายวัฒนา กับพวก เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กรรมที่ดิน กระทบวงมหาดไทย และประชาชน เป็นเหตุให้นายวัฒนา กับพวก และบริษัท ปาล์มบิซ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ได้รับประโยชน์จากการออก โฉนดที่ดินดังกล่าวไปโดยมิชอบ แล้วนายวัฒนามอบพระเครื่องผงสุวรรณเหลี่ยมทองคำแก่จำเลยที่ ๓ นายสมมาตรและนายคมชิตคนละ ๑ องค์ เป็นการตอบแทน เหตุเกิดที่ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ ตำบลบางเสาธง กิ่งอำเภอบางเสาธง (อำเภอบางเสาธง) อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ และที่แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน

กรมควบคุมมลพิษซึ่งซื้อที่ดินทั้งห้าแปลงดังกล่าวตามฟ้องจากนายวัฒนา กับพวกได้รับความเสียหาย เนื่องจากโฉนดที่ดินดังกล่าวถูกเพิกถอน จึงร้องทุกข์กล่าวโทษนายวัฒนา จำเลยทั้งหก นายสมมาตร และนายคมชิต ต่อพนักงานสอบสวนกองปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พนักงานสอบสวน ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ต่อมา คณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งหก นายสมมาตร

และนายคมชิตแล้ว จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ถึงที่ ๖ นายสมมาตร และนายคมชิตให้การปฏิเสธ ส่วนจำเลยที่ ๒ ไม่ให้การแก้ข้อกล่าวหา ระหว่างการสอบสวนจำเลยที่ ๓ นำพระเครื่องผงสุพรรณ เลี่ยมทองคำ ๑ องค์ ซึ่งได้มาจากนายวัฒนาเพื่อตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๓ ได้ปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบดังกล่าวไปมอบให้แก่พนักงานสอบสวนยึดเป็นของกลาง และพนักงานสอบสวน ได้ส่งมอบให้แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยึดไว้ประกอบคดี โดยศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำสั่งริบตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒/๒๕๕๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนแล้วมีมติว่าการกระทำของนายวัฒนา จำเลยทั้งหก นายสมมาตร และนายคมชิต มีมูลความผิด ทางอาญาตามคำฟ้อง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๘๓, ๘๖, ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ริบพระเครื่องผงสุพรรณเลี่ยมทองคำ ๑ องค์ ของกลาง

จำเลยที่ ๓ ที่ ๕ และที่ ๖ ให้การปฏิเสธ ส่วนจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ หลบหนีศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายจับจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตรวจคำฟ้องทำให้การจำเลยที่ ๓ ที่ ๕ และที่ ๖ รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และพยานเอกสารที่คู่ความรับกันแล้ว เห็นว่า คดีวินิจฉัยได้โดยไม่ต้องไต่สวนข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐานเพิ่มเติมอีกต่อไป

พิเคราะห์แล้ว โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งหกกับพวกเป็นเจ้าของพนักงานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ โดยนายสมมาตรเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด จังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี จำเลยในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๑๕/๒๕๕๑ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้ดำเนินการออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นโฉนดที่ดินฉบับสุดท้ายให้แก่นายวัฒนากับพวก เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ ต่อมาโจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ โดยไม่ได้นำตัวจำเลย ทั้งหกมาศาล ครั้นวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๒ จำเลยที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๓ ต่างเข้ามาขอตัวต่อศาลตามลำดับ ส่วนจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ หลบหนีไม่มาศาล คดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยว่า คดีโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ ได้ความว่าโจทก์ฟ้องคดีภายในกำหนดสิบห้าปี

นับแต่วันที่นายสมมาตรออกโฉนดฉบับสุดท้ายให้แก่นายวัฒนากับพวกโดยไม่ได้ตัวจำเลยทั้งหมดมาศาล เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมาขึ้นศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ

- (๑) ยี่สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี
- (๒) สิบห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี
- (๓) สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี
- (๔) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี
- (๕) หนึ่งปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมา หรือต้องระวางโทษอย่างอื่น ...”

ดังนั้น เมื่อโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี โจทก์ย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีจำเลยทั้งหมดต่อศาลได้ภายในกำหนดเวลาสิบห้าปี นับแต่วันที่จำเลยทั้งหมดกระทำความผิด อย่างไรก็ตามแม้โจทก์จะฟ้องคดีนี้ต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบห้าปีนับแต่วันที่นายสมมาตรออกโฉนดที่ดินฉบับสุดท้าย คือ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ แล้ว ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ (๒) และข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๘ ซึ่งบัญญัติให้อำนาจโจทก์ฟ้องคดีได้โดยไม่ต้องนำตัวจำเลยทั้งหมดมาส่งศาลในวันฟ้องก็ตาม แต่การให้อำนาจโจทก์ฟ้องคดีได้โดยไม่ต้องนำตัวจำเลยมาส่งศาลในวันฟ้อง ก็เป็นการพิจารณาว่าคดีโจทก์ขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๕ หรือไม่ เป็นคนละกรณีกัน เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือกฎหมายอื่นไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับเรื่องอายุความฟ้องคดีกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกระทำความผิดหรือผู้ที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้โดยเฉพาะแล้ว การวินิจฉัยว่าคดีโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ จึงต้องพิจารณาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๕ ดังกล่าวเท่านั้น เมื่อประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในคดีอาญาถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมาขึ้นศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ ฯลฯ แสดงว่าต้องฟ้องและได้ตัวผู้กระทำผิดมาขึ้นศาล

อายุความจึงจะหยุดนับ แต่ในกรณีที่ยังไม่ได้ตัวผู้กระทำผิดมาศาล แม้จะยื่นฟ้องแล้ว อายุความก็ยังเดินอยู่ต่อไป อนึ่ง การที่จะวินิจฉัยปัญหาเรื่องอายุความดังกล่าว จำต้องพิจารณาก่อนว่า วันกระทำความผิดของจำเลยทั้งหก คือ วันใด แม้ว่าโจทก์จะฟ้องว่าจำเลยทั้งหกร่วมกันกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการก็ตาม แต่เมื่อจำเลยทั้งหกเป็นเจ้าพนักงานมีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน ลักษณะการกระทำในหน้าที่ก็ต่างกัน ทั้งกระบวนการในการออกโฉนดที่ดิน เจ้าพนักงานก็ดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอนตามลำดับชั้น และเมื่อเจ้าพนักงานผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของตนแล้ว การกระทำของตนย่อมเสร็จสิ้นลงแต่เพียงนั้น ดังนั้น การกระทำของเจ้าพนักงานแต่ละคนย่อมแตกต่างกันหากจากกันจึงถือว่าวันกระทำความผิดของจำเลยแต่ละคนย่อมแตกต่างกันด้วย สำหรับจำเลยที่ ๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายช่างรังวัด ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายรังวัด จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งนายช่างรังวัด ๕ ทำหน้าที่หัวหน้างานรังวัด จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งนายช่างรังวัด ๔ ทำหน้าที่รังวัดทำแผนที่ จำเลยที่ ๔ ดำรงตำแหน่งนักวิชาการที่ดิน ๕ ทำหน้าที่หัวหน้างานหนังสือสำคัญ นั้น แม้วันกระทำความผิดของจำเลยแต่ละคนต้องนับแต่วันที่แต่ละคนปฏิบัติหน้าที่ก็ตาม แต่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ได้หลบหนีไม่มาศาลตลอดมาจนถึงวันนัดพิจารณาคดีครั้งแรก และจำเลยที่ ๓ เข้ามอบตัวต่อศาลวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๒ ดังนั้น แม้ถึงหากจะนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ อันเป็นวันที่นายสมมาตรออกโฉนดที่ดินฉบับสุดท้ายก็ตาม ก็ถือว่าไม่ได้ตัวจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ มาศาลจนล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาสืบหาปีนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ กระทำความผิดแล้ว ส่วนจำเลยที่ ๕ ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอบางบ่อ และจำเลยที่ ๖ ดำรงตำแหน่งกำนันตำบลคลองค่าน มีหน้าที่ร่วมกันไปรังวัดระวางชี้และรับรองแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ นั้น เข้ามอบตัวต่อศาลวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ ตามลำดับ โดยปรากฏจากบันทึกคำให้การของจำเลยที่ ๕ และที่ ๖ ผู้ถูกกล่าวหาต่ออนุกรรมการไต่สวนป.ป.ช. ที่โจทก์เสนอศาลว่า ในปี ๒๕๓๔ จำเลยที่ ๕ ที่ ๖ และนายวงษ์ ชาญสมร ได้รับมอบหมายจากนายจำเนียร ปานพุ่มชื่น นายอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ให้ร่วมกันไประวางแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ในการขออนุญาตที่ดินทั้งห้าแปลงตามฟ้องของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด นอกจากนั้นก็ยังมีหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ให้จำเลยที่ ๕ เป็นผู้ชี้เขตที่ดินและบันทึกถ้อยคำของจำเลยที่ ๕ และที่ ๖ ต่อเจ้าพนักงานที่ดิน (ทค. ๑๖) ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๕ และที่ ๖ เข้าไปเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดหลังจากวันดังกล่าวอีก จึงถือว่าจำเลยที่ ๕ และที่ ๖ กระทำความผิดอย่างช้าที่สุดในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ เมื่อโจทก์ฟ้องคดีนี้

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และเพิ่งได้ตัวจำเลยที่ ๕ และที่ ๖ มาศาล โดยที่จำเลยที่ ๕ และที่ ๖ เข้ามอบตัวต่อศาลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ จึงเป็นการล่วงพ้นระยะเวลา สิทธิประกันตัวจำเลยที่ ๕ และที่ ๖ กระทำความคิดเช่นกัน ทั้งการฟ้อง หมายถึง การฟ้องคดีต่อศาล ที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเท่านั้น หาได้รวมถึงศาลอื่นซึ่งไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีด้วยไม่ ดังนั้น แม้พนักงานอัยการจะได้ฟ้องจำเลยทั้งหมดต่อศาลอาญามาก่อน ก็ห้ามมีผลทำให้การนับอายุความ ในคดีนี้เปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด ดังนั้น องค์คณะผู้พิพากษา จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า คดีโจทก์ สำหรับจำเลยทั้งหมดขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๕ (๒) สิทธินำคดีอาญา มาฟ้องของโจทก์ย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๕ (๖) ประกอบ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๘ วรรคสอง ปัญหาดังกล่าวศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้เองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๘ วรรคสอง

ส่วนที่โจทก์ขอให้รับพระเครื่องฝังสุพรรณเลี่ยมทองของกลางนั้น เห็นว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาให้รับของกลางดังกล่าวไปแล้วในคดีหมายเลขแดง ที่ อม. ๒/๒๕๕๑ ดังนั้น จึงไม่ต้องมีคำวินิจฉัยในส่วนนี้อีก

พิพากษายกฟ้อง

นายสมศักดิ์ จันทรา

นายมนตรี ยอดปัญญา

นายพีรพล พิชววัฒน์

นายพันวษา บัวทอง

นายพงษ์ศักดิ์ วีระเสถียร

นางสิริรัตน์ จันทรา

นายเฉลิมเกียรติ ชาญศิลป์

นายสมชาย จุลนิต์

นายเรวัตร อิศราภรณ์